

EDITORIAL

DOI: [https://doi.org/10.33782/eminak2022.4\(40\).599](https://doi.org/10.33782/eminak2022.4(40).599)

15TH ANNIVERSARY OF 'EMINAK' JOURNAL: THE HISTORY OF DEVELOPMENT

The year 2022 has become a landmark for the scientific quarterly journal 'Eminak', as well as for all Ukrainians and the world community. Just at the difficult times of Russian-Ukrainian war escalation and under the shelling of its birthplace, the hero city of Mykolaiv, the journal is celebrating its 15th birthday. And, the journal itself, like Ukraine, celebrates its victories in these difficult times.

Back in the summer of 2007, during an informal meeting at the Laboratory of Archeology and Ethnology at the Educational and Scientific Institute of History and Law of V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv (V.O. Sukhomlynskyi IHL MSU), among the graduates of the 'Istfac' (as the Faculty of History was customary called among students and graduates), the idea arose to start own, independent from censorship and political influences, scientific quarterly interdisciplinary journal specialized in the humanities. The generator of the idea was a doctoral student of the Faculty of History of Taras Shevchenko National University of Kyiv, Candidate of Historical Sciences, Associate Professor Oleksandr Trygub (he also was the author of the journal title) who found associates in the persons of Director of the Scientific Research Center (SRC) 'Lukomorie' Kyrylo Horbenko and his Deputy Oleksandr Smyrnov who were also the lecturers of the IHL of V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv. The legal basis of the journal was the SRC 'Lukomorie' (at that time it was a part of the State Enterprise 'Scientific Research Center "Protective Archaeological Service of Ukraine" at the Institute of Archeology of National Academy of Sciences of Ukraine').

Initially, the 'Eminak' was conceived as a historical and political science journal and, accordingly, it aimed to attract attention and draw to cooperation such scholars as historians, philosophers, sociologists, and political scientists as well as political figures, representatives of concerned organizations to a constructive dialogue on the current problems of historical science, demography, political science, and the practical issues of politics of various countries and regions. The journal was supposed to publish the study results of the employees of the SRC 'Lukomorie' and the Institute of Archeology of the National Academy of Sciences of Ukraine, lecturers, students, and graduate students of V.O. Sukhomlynskyi National University of Mykolaiv on the issues of history, archaeology, ethnology, and local history, first of all, related to Mykolaiv region. To implement that aim, the planned structure of the journal included three main sections: 1. Archaeology; 2. History, and 3. Political Science. In some cases (for example, thematic collections, materials of international and all-Ukrainian conferences, etc.), the structure of the issue could have been changed.

The team started their work quite eagerly and enthusiastically. K. Horbenko undertook the financing of the publishing process, O. Smyrnov carried out legal and organizational arrangements, and O. Trygub was responsible for the publishing process.

During the month, an editorial board headed by Oleksandr Trygub, Deputies Ihor Smyrnov and Ihor Kryvosheia, and Executive Secretary Kyrylo Horbenko was formed. The editorial team was supposed to work in two fields: History (Chairman Doctor of Science, Professor Mykola Shytiuk) and Political Science (Chairman Doctor of Political Science, Professor Viktor Voinalovych). Doctor of Science, Professor Oleksandr Ihnatusha (Zaporizhzhia), Doctor of Science, Professor Serhii Vodotyka (Kherson), and Doctor of Political Science, Associate Professor Vira Dereha (Mykolaiv) were invited as the reviewers.

During the second half of 2007, it became possible to prepare both planned issues and publish them at the end of the year (until December, the publishers were waiting to get the registration certificate). However, the further financing of the journal faced certain problems. The funding from the SRC 'Lukomorie' decreased significantly, the world economic crisis broke out. In addition, M. Shytiuk became the Editor-in-Chief in 2008. It happened due to the fact that O. Trygub focused all his attention on writing his doctoral thesis and he did not have enough time to perform his duties on the editorial board. Unfortunately, M. Shytiuk was negligent in his duties and the journal began to decline. Only one issue was published annually from 2008 to 2010, and in 2011, no issue was published at all.

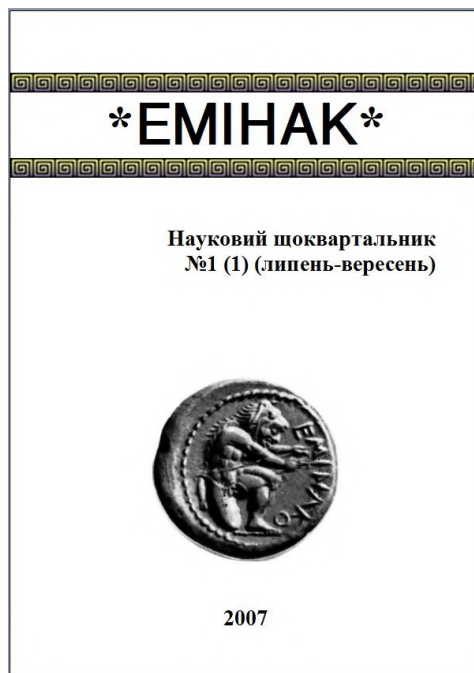

Fig. 1. Cover of the first issue of the 'Eminak' journal (2007)

In 2011, the decision was taken to reorganize the journal. O. Trygub returned to the post of Editor-in-Chief after defending his doctoral thesis successfully. A number of decisions were made aimed at saving the journal and bring it to a new level. Firstly, the

disciplinary orientation of the journal was narrowed to the historical and archaeological profile, which was supposed to improve the quality level of the periodical. As a result, the editorial board was changed and included both Ukrainian (N. Havryliuk, H. Kazmyrchuk, Ih. Kryvosheia, D. Kozak, V. Kryvosheia, M. Mykhailutsa, O. Symonenko, M. Shytiuk, and Y. Shkliazh) and foreign (K. Grozev, Ye. Krynko, A. Tykhonov) historians.

Secondly, entering the List of Scientific Professional Editions of Ukraine was specified as the nearest goal of the journal. To implement that goal, the work on preparing new issues began, and during the year it became possible to restore the journal, sign the agreement with the National Library of Ukraine named after V.I. Vernadskyi on the creation of the journal archive on the library website, and create the own journal website (Fig. 2) with a complete archive of the publications (author – Hanna Pogromska). During 2012-2015, the editorial board was expanded with such Ukrainian scholars – A. Bujskikh, Yu. Grebennikov, D. Hrechko, I. Kryvosheia, V. Pankovskiy, I. Smyrnov, and Polish – R. Dymchuk and M. Trobski. In 2015, the journal was also indexed in a number of scientific databases, including Index Copernicus (Republic of Poland).

ЕМІНАК / EMINAK

Науковий щоквартальник / Scientific Quarterly Journal

Головна
✉ Написати листа

Головна/Main

Новини/News

**Авторам/
For Authors**

Архів/Archive

**Контакти/
Contacts**

Шановні колеги!

Науково-дослідний центр «Лукомор'є» Інституту археології НАН України та Інститут Історії і права Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського у 2007 році започаткували журнал «ЕМІНАК».

Метою нашого журналу є залучення до співпраці та привернення уваги спеціалістів - істориків, філософів, соціологів, політологів; політичних діячів, представників зацікавлених організацій до конструктивного діалогу з актуальних проблем історичної науки, краєзнавства та демографії. Обмін думками представників різних наукових шкіл, розгляд історичних процесів у контексті геополітики, соціокультурної динаміки дозволять виробити загальні підходи у наукових дослідженнях.

У виданні, насамперед, публікуються роботи науковців, викладачів, аспірантів і студентів українських наукових та освітніх установ з питань історії, археології, етнології та краєзнавства, перш за все, Миколаївщини. У номерах знаходять своє місце також праці, присвячені проблемам методики та методології історичної науки, джерелознавства та історіографії. Окремі випуски присвячені конкретним розробкам науковців Миколаївщини.

Номери журналу «Емінак» по можливості видаються щоквартально. Загальна структура номеру складається з декількох основних розділів: 1. Археологія; 2. Історія України, 3. Всесвітня історія, 4. Історіографія та джерелознавство, 5. Краєзнавство тощо. В окремих випадках (наприклад тематичне видання, матеріали міжнародних і всеукраїнських конференцій тощо) структура номеру може бути змінена.

Ми будемо раді бачити у номерах журналу наших колег з інших організацій та установ, відомих у науковому колі ґрунтовними дослідженнями та публікаціями, докторів та кандидатів наук, а також молодих фахівців, які тільки починають свій шлях. У цілому ми сподіваємось, матеріали нашого журналу будуть корисними при подальшому вивченні історії нашого краю. Випуск розраховано на істориків, археологів, етнологів, краєзнавців і всіх тих, хто цікавиться історичною проблематикою.

*Кирило Горбенко,
директор НДЦ "Лукомор'є"*

*Олександр Тригуб,
головний редактор журналу,
доктор історичних наук*

Fig. 2. The first website front page of the 'Eminak' journal (2015)

Already in 2014, two issues were published, and in 2015, documents were submitted to the Ministry of Education and Science of Ukraine for the registration of the journal as one specializing in historical sciences. Under the Order of the Ministry of Education and Sciences of Ukraine No. 1328 dated December 21, 2015, the journal was included in the List of Scientific Professional Editions of Ukraine in the Field of Historical Sciences.

The website and the status of a 'professional' immediately increased the interest in the journal among both young scholars and fairly solid representatives of the research circle of historians. The journal ceased to be published with delays, and the editorial calendar was filled with several issues ahead, which made even issues in several volumes to be published (later, the editors strongly refused this complicated practice).

An important direction of the editorial board's work was the publications of specialized issues on archeology where the materials of international scientific and practical conferences were published (by the way, that was one of the recommendations of Scopus experts). The first issue in this series was No. 4 of 2016, containing the materials of the International Archeological Conference 'Olbicum Forum' (Fig. 3) dedicated to the memory of the famous Ukrainian expert in antiquity Valentyna Krapivina. 39 research papers were published; the authors were the representatives of Ukraine, Germany, France, Romania, Great Britain, Poland, Russia, and Moldova. Subsequently, two more issues (1'2019; 1'2021) were published based on the results of the conferences held in 2018 and 2020, respectively.

Fig. 3. The cover of the first specialized issue of the 'Eminak' journal – 'Olbicum Forum'. In memory of V.V. Krapivina (2016)

In the future, the journal supported two more archaeological conferences, which were planned to become regular: 'Archaeology of Eastern Europe in the Prehistoric Era' and 'Boristhenika.' Issues 1'2020 and 3'2021 were based on the materials of those conferences. Moreover, the materials of 'Boristhenika', which was dedicated to the memory of the famous explorer of Berezan Island Valerii Krutilov, were presented in English, which spread the published scientific achievements among a wider circle of scholars not only in Eastern Europe but also throughout the world.

In 2018, the last reorganization of the journal was carried out, namely:

1) the founders of the journal strongly refused multi-volume issues, which made editors' work difficult and, as a result, reduced the quality of the selection and reviewing of submitted materials;

2) professional philologist and translator Andrii Vasylevych, having considerable experience in translation practice, was involved in editing English-language texts and abstracts;

3) the external presentation of the materials was changed under Scopus and Web of Science requirements (abstracts were expanded, references were added, affiliation was clarified, etc.);

4) the journal website platform was changed to Open Journal System 3.0, popular among publishers, which significantly expanded the journal interaction with such resources as Crossref, Index Copernicus, DOAJ, Google Scholar, etc.;

5) the editorial board was changed again and was headed by the well-known historian Ihor Sribniak at the invitation of the founders, while Oleksandr Trygub was focused on the publishing process.

Thus, the quality level of the journal was significantly improved in terms of the editorial board, technical matters, and content. To implement the latter, the journal stopped publishing more than 25 materials per issue, which relieved the reviewers and the editorial board. Currently, the number of research papers on average is 15 per issue.

Today, the editorial team is represented by Ukrainian and foreign scholars in an equal proportion of 50/50. Ukrainian historians are represented by Ihor Sribniak, Oleksandr Trygub, Alla Bujskikh, Denys Hrechko, Iurii Danylets, Serhii Degtyarev, Iryna Kryvosheia, Ihor Kryvosheia, Mykola Mykhailutsa, Ihor Pistruil, and Viktor Savchenko. The international team is represented by: Alena Barsuk (Belarus), Paolo Biadgi (Italy), Georgi N. Georgiev (Bulgaria), Vadim Guzun (Romania), Rafal Dymczyk (Poland), Natalia Murphy (USA), Vitalij Sinika (Moldova), Telnov Nicolai (Moldova), Aleksandr Cherkasov (USA), Darius Juodis (Lithuania), and Jaroslav Coranič (Slovakia). Kyrylo Horbenko continues to perform the duties of Executive Secretary.

Since 2019, the highest goal of the journal was the inclusion in the Scopus and Web of Science databases and increasing the citation of published research papers. Already in 2019, the applications were submitted to the specified databases for the first time, but both applications were rejected (Scopus gave the recommendations for improving the journal and allowed to submit a second application a year later, and WoS rejected the application due to the reorganization of its application system). After considering all recommendations, applications were resubmitted in November 2021 and in 2022 they were approved by both Scopus (May 27, 2022) and WoS (November 22, 2022). Today, the journal is indexed in over 20 databases in different countries.

The editorial board pays great attention to the analysis of the journal metrics, which is determined both by the data of the databases and by the site visitors' interest in

published materials. Thus, after the last journal's website and its content reorganization, the interest in the website has been constantly growing. According to the results of 2021, the journal's website was visited by 3,635 users from 106 countries (Fig. 4), which exceeded the values of 2020 by 10% in terms of visitors, and by 30% in terms of the origin of the visitors (in 2019, the website was visited by 2,355 users from 49 countries, and in 2020 – 3,326 users from 77 countries).

The top ten countries (after Ukraine) in 2021 included: the USA (708), Czech Republic (186), Russia (79), France (69), India (66), Japan (66), Germany (58), Great Britain (58), and Canada (56). Undoubtedly, Ukraine remains the leader, represented by 1,645 visitors.

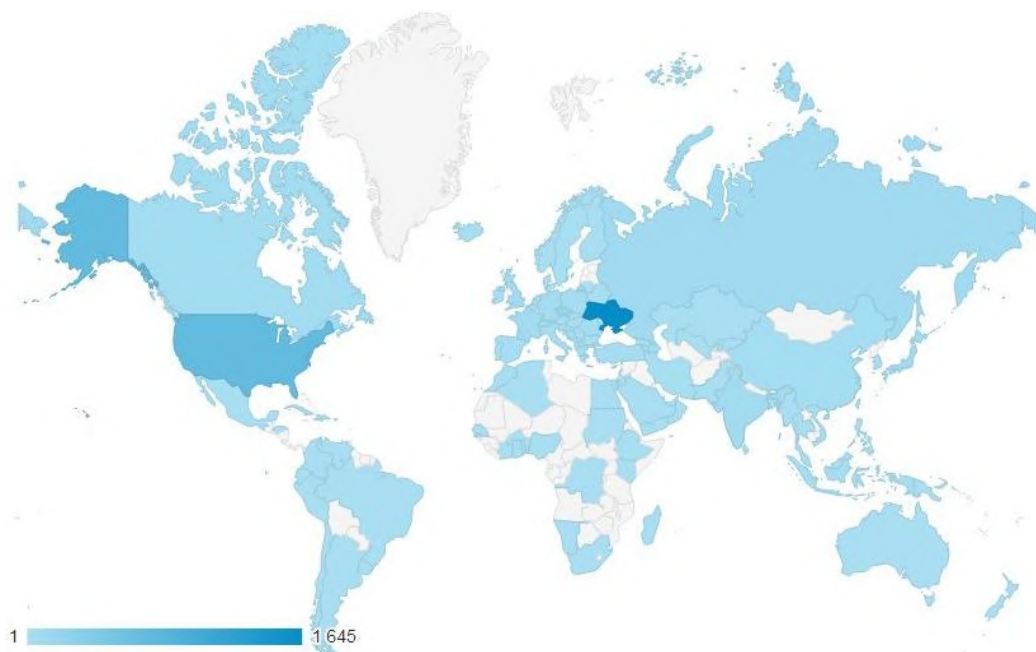

Fig. 4. General geography of the official website of the 'Eminak' journal visitors in 2021 (Google Analytics materials)

As you can see, according to the results of 2021, Western countries (primarily English-speaking) began to read us more, while the number of users from Ukraine and the Russian Federation decreased. Instead, international geography increased greatly. China, Poland, Turkey, Italy, Romania, the Netherlands, Indonesia, Moldova, Spain, Hong Kong, Australia, etc. increased their readership score. In 2019, China entered the last place in the top ten according to the number of visitors (8). Later, Croatia and Japan 24 and 25 place in 2020, and Ethiopia, Ireland, and the Philippines took 36-38 places in 2021 with the same number of visitors (8).

As of December 1, 2022, the site was visited by 4,078 users from 122 countries (we are observing growth dynamics). At the same time, Ukraine (1,521), the USA, France, Germany, Great Britain, Poland, Turkey, India, Italy, and Japan (52) are in the top ten. Thus, the general trend of the past years is in force. In our opinion, with the site content enlarging (especially in English), the number of visitors will only be increasing, primarily

from English-speaking countries and the ones where the English language is widely used in the scientific environment.

An important step in 2020 was the renewal of the journal in the List of Scientific Professional Editions of the Ministry of Education and Science of Ukraine (group B), the improvement of metrics in the leading databases (in 2021, the citation rate of the journal in the leading Scopus and Web of Sciences databases increased by 100 percent, i.e. 2 times). At the same time, growth rates are increasing.

The journal also took a significant step forward with the widespread Google Academy. As for today, the number of calculated citations of the journal's content is 529 (468 of them in the last 5 years), and the h-index is 6 (5 in 2017). In fig. 5, we can see that the journal has achieved its greatest success in recent years, which was facilitated by positive reforms in all aspects of the organizational and publishing process.

Fig. 5. The number of bibliographic references to the research papers of the 'Eminak' journal by years according to the Google Academy system (01.12.2022)

So, to sum up, we should note that, of course, the journal has achieved significant results in its development reaching a fairly high level in the Ukrainian scientific continuum. Further steps of the editorial board will be aimed at improving the meaningful content of the issues with original research papers that would be of interest not only to Ukrainian historical science but also to historians of other countries. For this, authors from other countries and continents will be involved as often as possible, and the geographical coverage of scientific issues will be expanded. We hope that all the steps taken by the editors to improve the quality of the content and representativeness of the journal will bring results and raise the level of Ukrainian historical science and its representation in the world's scientific space.

Oleksandr Trygub,
Deputy Chief Editor (Responsible Editor);

Kyrylo Horbenko,
Executive Secretary

СТОРІНКА РЕДАКТОРА

15-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ЖУРНАЛУ «ЕМІНАК»: ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ

2022 рік для наукового щоквартальника «Емінак», як і для всіх українців і світової спільноти, став знаковим. Саме у важкі часи ескалації російсько-української війни та під обстрілами свого місця народження – міста-героя Миколаєва, журнал зустрічає свій 15й день народження. Натомість сам журнал, як і Україна, має і свої перемоги.

Влітку далекого 2007 р., під час неформальної зустрічі у стінах Лабораторії археології та етнології Інституту історії і права Миколаївського державного університету імені В.О. Сухомлинського (ІПП МДУ імені В.О. Сухомлинського), серед випускників «істфаку» (як прийнято було називати історичний факультет серед студентів і випускників) виникла ідея започаткувати свій, незалежний від цензури та політичних впливів, науковий щоквартальник міждисциплінарного характеру гуманітарного профілю. Генератором ідеї виступив докторант історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук, доцент Олександр Тригуб (він же став і автором назви журналу), який знайшов собі союзників в особі директора Науково-дослідного центру «Лукомор'є» Кирила Горбенка та його заступника Олександра Смирнова, які також були і викладачами ІПП МДУ імені В.О. Сухомлинського. Юридичною основою журналу став НДЦ «Лукомор'є» (на той час був складовою частиною Державного підприємства «Науково-дослідний центр «Охоронна археологічна служба України» Інституту археології НАН України).

Початково журнал був задуманий як історико-політологічний і, відповідно, метою журналу було залучення до співпраці та привернення уваги спеціалістів – істориків, філософів, соціологів, політологів; політичних діячів, представників зацікавлених організацій до конструктивного діалогу з актуальних проблем історичної науки, політології та демографії, питань політичної практики різних країн і регіонів. У журналі передбачалося друкувати роботи співробітників НДЦ «Лукомор'є» та Інституту археології НАН України, викладачів, аспірантів і студентів МДУ імені В.О. Сухомлинського з питань історії, археології, етнології та краєзнавства, перш за все, Миколаївщини. Для реалізації зазначеної мети запланована структура журналу складалася з трьох основних розділів: 1. Археологія; 2. Історія, та 3. Політологія. В окремих випадках (наприклад тематичне видання, матеріали міжнародних і всеукраїнських конференцій тощо) структура номеру могла бути змінена.

Команда досить завзято та із захопленням прийнялася за роботу. К. Горбенко взяв на себе фінансування видавничого процесу, О. Смирнов – юридичне й організаційне оформлення, О. Тригуб – видавничий процес.

Протягом місяця було сформовано редакцію на чолі з Олександром Тригубом, заступниками – Ігорем Смирновим та Ігорем Кривошеєю, відповідальним секретарем Кирилом Горбенком. Редакційна колегія складалася з двох напрямків: історія (голова – д.і.н., професор Микола Шитюк) і політологія (голова – д.політ.н., професор Віктор Войналович). Рецензентами були запрошені: д.і.н., професор Олександр Ігнатуша (Запоріжжя), д.і.н., професор Сергій Водотика (Херсон) та к.політ.н., доцент Віра Дереха (Миколаїв).

Протягом другого півріччя 2007 р. вдалося підготувати (до грудня чекали на отримання реєстраційного свідоцтва) і в кінці року видати обидва запланованих номери. Натомість надалі фінансування журналу ускладнилося. Надходження НДЦ «Лукомор'є» значно скоротилися, вибухнула світова економічна криза. Окрім того, у 2008 р. змінився головний редактор видання, яким став М. Шитюк. Зазначений крок був пов'язаний з тим, що О. Тригуб зосередився на написанні докторської дисертації й у нього катастрофічно не вистачало часу на роботу в редколегії. На жаль, М. Шитюк поставився досить формально до своїх зобов'язань і журнал почав занепадати. У 2008-2010 рр. видавався лише один номер щорічно, а в 2011 р. взагалі не вдалося випустити жодного номеру.

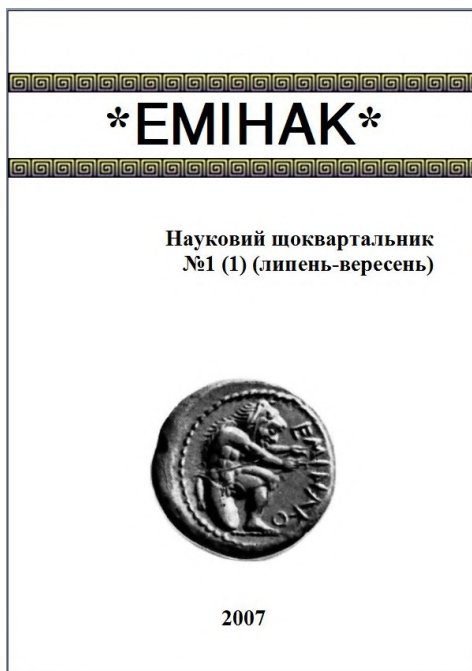

Рис. 1. Обкладинка першого номеру журналу «Емінак» (2007 р.)

У 2011 р. було прийнято рішення реорганізувати журнал. На посаду головного редактора, після успішного захисту докторської дисертації, повернувся О. Тригуб. Було прийнято низку рішень, які повинні були врятувати журнал і вивести його на новий рівень. По-перше, було звужено дисциплінарну направленість журналу до історико-археологічного профілю, що покращило б якісний рівень видання. Внаслідок цього було змінено редколегію, куди було включено як українських (Н. Гаврилюк, Г. Казьмирчук, Іг. Кривошея, Д. Козак, В. Кривошея, М. Михайлуца,

О.Симоненко, М.Шитюк, Й.Шкляж), так і зарубіжних (К.Грозєв, Є.Кринко, А.Тихонов) істориків.

По-друге, найближчою метою журналу визначено входження до реєстру фахових видань України. Для реалізації поставленого завдання почалася робота з підготовки нових випусків і протягом року вдалося відновити видання, підписати договір з Національною бібліотекою України імені В.Вернадського про створення архіву журналу на сайті бібліотеки, створити (автор – Ганна Погромська) власний сайт журналу (рис. 2) з повним архівом видання. Протягом 2012-2015 рр. розширено редколегію, яка поповнилася українськими вченими – А.Буйських, Ю.Гребенніков, Д.Гречко, Ір.Кривошея, В.Панковський, І.Смирнов, та польськими – Р.Димчик і М.Тробські. У 2015 р. журнал також був включений до низки наукометричних баз, у тому числі Index Copernicus (Республіка Польща).

ЕМІНАК / EMINAK
Науковий щоквартальник / Scientific Quarterly Journal

Головна ✉ Написати листа

Головна/Main
Новини/News
Авторам/For Authors
Архів/Archive
Контакти/Contacts

Шановні колеги!

Науково-дослідний центр «Лукомор'є» Інституту археології НАН України та Інститут історії і права Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського у 2007 році започаткували журнал «ЕМІНАК».

Метою нашого журналу є залучення до співпраці та привернення уваги спеціалістів - істориків, філософів, соціологів, політологів; політичних діячів, представників зацікавлених організацій до конструктивного діалогу з актуальних проблем історичної науки, краєзнавства та демографії. Обмін думками представників різних наукових шкіл, розгляд історичних процесів у контексті геополітики, соціокультурної динаміки дозволять виробити загальні підходи у наукових дослідженнях.

У виданні, насамперед, публікуються роботи науковців, викладачів, аспірантів і студентів українських наукових та освітніх установ з питань історії, археології, етнології та краєзнавства, перш за все, Миколаївщини. У номерах знаходять своє місце також праці, присвячені проблемам методики та методології історичної науки, джерелознавства та історіографії. Окремі випуски присвячені конкретним розробкам науковців Миколаївщини.

Номери журналу «Емінак» по можливості видаються щоквартально. Загальна структура номеру складається з декількох основних розділів: 1. Археологія; 2. Історія України, 3. Всесвітня історія, 4. Історіографія та джерелознавство, 5. Краєзнавство тощо. В окремих випадках (наприклад тематичне видання, матеріали міжнародних і всеукраїнських конференцій тощо) структура номеру може бути змінена.

Ми будемо раді бачити у номерах журналу наших колег з інших організацій та установ, відомих у науковому колі ґрунтовними дослідженнями та публікаціями, докторів та кандидатів наук, а також молодих фахівців, які тільки починають свій шлях. У цілому ми сподіваємось, матеріали нашого журналу будуть корисними при подальшому вивченні історії нашого краю. Випуск розраховано на істориків, археологів, етнологів, краєзнавців і всіх тих, хто цікавиться історичною проблематикою.

*Кирило Горбенко,
директор НДЦ "Лукомор'є"*

*Олександр Тригуб,
головний редактор журналу,
доктор історичних наук*

Рис. 2. Титульна сторінка першого сайту журналу «Емінак» (2015 р.)

Вже в 2014 р. було видано два номери і в 2015 р. подано документи до Міністерства освіти та науки України про реєстрацію журналу як фахового з історичних наук. Наказом МОН України № 1328 від 21 грудня 2015 року журнал був внесений до Переліку наукових фахових видань України з історичних наук.

Наявність сайту та статусу «фахового» видання відразу збільшило інтерес до журналу зі сторони як молодих вчених, так і досить солідних представників дослідницького кола істориків. Журнал перестав виходити із затримками, редакторський портфель був заповнений на декілька номерів вперед, що змусило навіть видавати номери по декілька томів (у подальшому від цієї згубної практики редакція категорично відмовилася).

Важливим напрямком роботи редколегії став випуск спеціалізованих номерів з археології, що публікували матеріали міжнародних науково-практичних конференцій (до речі, це одна із рекомендацій експертів Scopus). Першим випуском у цій серії став № 4 за 2016 р., що розмістив матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Olbicum Forum» (рис. 3), що була присвячена пам'яті відомого українського антикознавця Валентини Крапівіної. Було опубліковано 39 статей, де авторами були представники України, Німеччини, Франції, Румунії, Великобританії, Польщі, Росії, Молдови. У подальшому було видано ще два номери (1'2019; 1'2021) за підсумками конференцій, що були проведені у 2018 і 2020 рр. відповідно.

Рис. 3. Обкладинка першого спеціалізованого номеру журналу «Емінак» – «Ольвійський форум». Пам'яті В.В. Крапівіної (2016 р.)

У подальшому журнал підтримав ще дві археологічні конференції, які планувалося зробити регулярними: «Археологія Східної Європи у первісну добу» та «Борисфеніка». За матеріалами цих конференцій було видано номери 1'2020 та 3'2021. При чому матеріали «Борисфеніки», яка була присвячена пам'яті відомого дослідника острова Березань Валерія Крутілова, були видані англійською мовою, що поширило наукові напрацювання серед ширшого кола вчених не лише Східної Європи, а й усього світу.

У 2018 р. було здійснено останню реорганізацію журналу, а саме:

1) засновники журналу категорично відмовилися від багатотомних номерів, що утрудняло роботу редакції і, як наслідок, зменшувало якість відбору та рецензування надісланих матеріалів;

2) для редагування англomовних текстів і анотацій до редакції було залучено професійного філолога Андрія Василевича, який мав значний досвід перекладацької практики;

3) змінено зовнішню подачу матеріалу у відповідності до провідних світових наукометричних баз Scopus і Web of Science (розширено анотації, додано reference, уточнено афіліацію і т.д.);

4) відбулася зміна платформи сайту журналу на популярну серед видавців Open Journal System 3.0, яка значно розширяла можливості взаємодії журналу із наукометричними ресурсами Crossref, Index Copernicus, DOAJ, Google Scholar тощо;

5) у черговий раз змінився склад реакційної колегії, яку очолив, на запрошення засновників, відомий історик Ігор Срібняк, а Олександр Тригуб зосередився на видавничому процесі.

Таким чином, якісний рівень журналу значно покращився як у складі редколегії, так і в технічному відношенні та змістовному наповненні. Для реалізації останнього, видання перестало друкувати більше 25 матеріалів на номер, що розвантажило рецензентів і редколегію. На сьогодні цей показник сягає у середньому 15 статей на випуск.

Редакційна колегія на сьогодні представлена українськими та зарубіжними вченими у рівній пропорції 50/50. Українських істориків представляють: Ігор Срібняк, Олександр Тригуб, Алла Буйських, Денис Гречко, Юрій Данилець, Сергій Дегтярьов, Ірина Кривошея, Ігор Кривошея, Микола Михайлуца, Ігор Піструїл, Віктор Савченко. Міжнародну команду представляють: Олена Барсук (Беларусь), Паоло Біаджи (Італія), Георгій Георгієв (Болгарія), Вадим Гузун (Румунія), Рафал Димчик (Польща), Наталя Мерфі (США), Віталій Сініка (Молдова), Микола Тельнов (Молдова), Олександр Черкасов (США), Дарюс Юодіс (Литва), Ярослав Цораніч (Словаччина). Обов'язки відповідального секретаря беззмінно виконує Кирило Горбенко.

Від 2019 р. вищою метою журналу стало включення до наукометричних баз Scopus і Web of Science та підвищення цитування опублікованих статей. Вже в 2019 р. було вперше подано заявки до зазначених баз, але обидві заявки були відхилені (Scopus надав рекомендації до покращення журналу і дозволив подати повторну заявку через рік, а WoS відхилив заявку по причині реорганізації системи подачі заявок самою базою). Після урахування усіх зауважень у листопад 2021 р. заявки були подані повторно й у 2022 р. схвалені як базою Scopus (27 травня 2022 р.), так і базою WoS (22 листопада 2022 р.). На сьогодні журнал входить до більш ніж 20 наукометричних баз різних країн.

Велику увагу редколегія приділяє вивченню показників журналу, що визначається як даними наукометричних баз, так і інтересом до статей відвідувачів сайту. Так, після останньої реорганізації сайту журналу та його наповнення матеріалом, інтерес до сайту постійно зростає. За підсумками 2021 р. сайт журналу відвідали 3 635 користувачів зі 106 країн світу (рис. 4), що перевищує показник 2020 р. на 10% по відвідувачам, і на 30% по охопленім країнам (у 2019 р. сайт відвідало 2 355 користувачів з 49 країн, а у 2020 – 3 326 користувачів з 77 країн).

До першої десятки країн (після України) у 2021 р. увійшли: США (708), Чехія (186), Росія (79), Франція (69), Індія (66), Японія (66), Німеччина (58), Великобританія (58), Канада (56). Безсумнівним лідером залишається Україна, яка була презентована 1 645 відвідувачами.

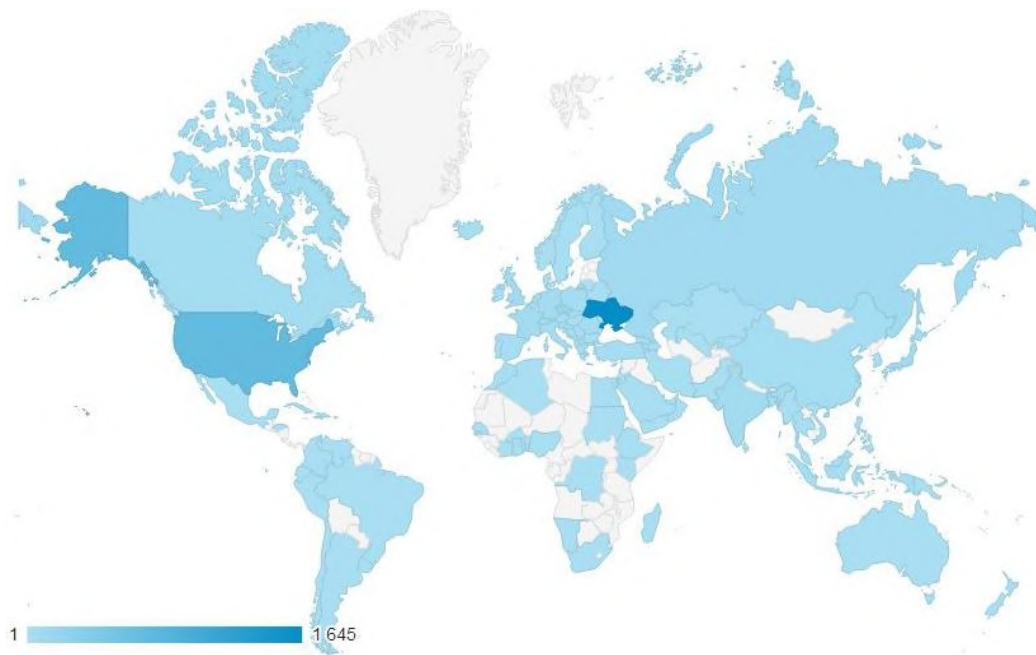

Рис. 4. Загальна географія відвідувачів офіційного сайту журналу «Емінак» за 2021 р. (матеріали Google Analytics)

Як бачимо, за результатами 2021 р. нас стали більше читати західні країни (насамперед, англомовні) за рахунок зменшення користувачів з України та Російської Федерації. Натомість загальна географія охопила усі континенти, значно збільшивши охоплення інших країн. Збільшили читацьку аудиторію й інші – Китай, Польща, Туреччина, Італія, Румунія, Нідерланди, Індонезія, Молдова, Іспанія, Гонконг, Австралія тощо. Якщо у 2019 році до першої десятки на останньому місці входила КНР за показником 8 відвідувачів, то надалі, з таким показником відвідувачів (8), були: Хорватія та Японія (24-25 місця у 2020 р.), Ефіопія, Ірландія та Філіппіни (36-38 місце у 2021 р.).

На 01.12.2022 р. сайт відвідали 4 078 користувачів зі 122 країн (спостерігаємо динаміку зростання). При цьому до першої десятки входять Україна (1 521), США, Франція, Німеччина, Великобританія, Польща, Туреччина, Індія, Італія, Японія (52). Отже загальна тенденція минулих років зберігається. На нашу думку, з продовженням наповнення контенту сайту (особливо англомовним матеріалом) кількість відвідувачів буде тільки збільшуватися, насамперед, за рахунок англомовних країн і тих, де англійська мова має велике поширення у науковому середовищі.

Важливим кроком 2020 р. стало поновлення журналу у фаховому списку МОН України (група «Б»), покращення показників у провідних наукометричних базах

(протягом 2021 року цитованість журналу у провідних наукометричних базах Scopus і Web Of Sciences зросла на 100 відсотків, тобто у 2 рази). При цьому тенденції зростання зберігаються.

Значний крок уперед зробив журнал і в загальнопоширеній Google Академії. На сьогодні кількість підрахованих цитувань контенту журналу становить 529 (з них за останні 5 років – 468), h-індекс – 6 (з 2017 р. – 5). На рис. 5 бачимо, що найбільшого успіху журнал досяг саме за останні роки, чому сприяли позитивні реформи усіх сторін організаційного та видавничого процесів.

Рис. 5. Кількість бібліографічних посилань на статті журналу «Емінак» по рокам за системою Google Академія (01.12.2022)

Отже, підводячи загальний підсумок, зазначимо, що звісно журнал досяг значних результатів у своєму розвитку, вийшовши на досить високий рівень в українському науковому континуумі. Подальші кроки редакції будуть направлені на покращення змістовного наповнення номерів оригінальними статтями, які б зацікавлювали не лише українську історичну науку, а й істориків інших країн. Для цього максимально будуть залучатися автори з інших країн і континентів, розширюватися географічне охоплення тематики статей. Маємо надію, що усі кроки редакції щодо збільшення якості контенту та репрезентативності журналу будуть приносити свої результати і підвищувати рівень української історичної науки та її представлення у світовому науковому просторі.

Олександр Тригуб,
заступник головного редактора
(відповідальний редактор);

Кирило Горбенко,
відповідальний секретар